

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentarius in materiam de sacramentis novae legis - Cod. Ettenheim-Münster 185

[S.l.], um 1610

Disputatio quarta

[urn:nbn:de:bsz:31-115961](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-115961)

de sermto confirmationis.

Disputatio quarta de sermto extrema
unctionis

Præter habeo casus ex q̄suetum sermtonum ordinem præ-
tam et expedito sermto confirmationis immediate extre-
mâ unctione subnectam. 2ª maxima huius sermtonum
præconi affinitas ut facile q̄satabit ex dicendis rda q̄a
pauca totam hanc materiam transcurramus. quare sit præ-
noteriq̄, et exotico ordo huius disputandi cuiquam uideat
imprudens tñ à nemine nisi imprudente iudicari at̄
uideant. a. de hoc sermto Theologi in 4to sent. disti.
23. Canonista in cap. unico extra de sacra unctione. v. 30.
in Supplemento q. 29. et 30. Card. Berleminq̄ libro peculiarium
libro rda controuers. Henricq̄ Genetquet̄ de sacra unctione
Croc. rale. p. 7. de spu. 2. et alii. etc.
quasi tam præmâ iudicet sermtonum extrema unctionis

supponit hanc quæstio. Extrema unctionem eo unum ecclie
septimo rona legit sermtonum q̄ sermto placu sit tum ex sacra serm-
tura Marci 6to. ubi ap̄st̄s h̄ m̄p̄i a Christo legunt multos in
sui mor̄ oleo unxisse et sanasse ex. Prudentino Joh̄. 27. cap.
ex Jacobi quinto q̄ locus tanti sit a pleriq̄ ut existiment
Jacobum ap̄stolum instituisse hoc sermtonum in quo turpiter lan-
arrauit Joannes & eius professor Jughol studens, sed S. Ja-
cobus eo loci hortatus tñ ad hoc sermtonum suscipiendum et
p̄mulgat id q̄ Christus instituerat. quo ad eorū q̄ huius
sermtoni sui de finiri p̄t a sacrum signū in unctione in
sui morū sub certa forma v̄borū ad sanitatem mentib̄ et

interdū et corporis) diuinitus institutum.

quæ: rda qua sit huius formæ materia q̄ forma

quo ad primum & Conc. Florent. in decreto in unionibus
trident. l. c. et p. communiter eo oleum simplex oliua
rū ab Episcopo benedictum. quare si oleum hoc necessa
rio debeat eo benedictū ab Episcopo. & primum eo du
bium quod sit saltem necessitate præcepti ut docet Floren
tinū & rdo et eo necessarium necessitate formæ ordinari
saltem. ita Soty in q̄to dist. 27. q. 1. a. 3. Val. puncto rdo et
apud ipsum plures alii. dixi ordinari quod probabile est præter
ea commissione Summi pontificis benedictū a presbitero sim
pliciter licet Berleming hoc negot. l. c. cap. 1.

quo ad rda & forma huius formæ in his v̄bis consistere
I istam sanctam unctionem et suam piissimam misericordi
am indulget tibi dñs. q̄qd̄ ~~de~~ delictis p̄ uisū factum de
ita Theologi ceteri in Trident. Magistro d. rgo. l. c. Funda
mentū potissimum est usq̄ ad traditionē Ecclesie p̄petua q̄ sententia
et v̄bis d. Pauli q̄ dicit unctione facienda de q̄ forma
ordinationis q̄ v̄ba deprecatoria.

Circa mutatione huius formæ sententiā e sicuti dicit
Mag. de Baptismo et ḡn̄tione.

quæ: 3. qui sint effectus huius sacramenti

Primum eo commune cum aliis sacramentis gratiam scilicet
scilicet gratiam facientem hoc est augmentum gracie iustifican
tis. rda effectus q̄ prius et principalis est q̄ absque
ligat rda q̄ Florentinū uocat quardam mentis similitudinem

quæres si qd est qd sint ista reliqua qd in Barlemono l. c.
e. 9. has reliqas eo duplici primo sunt pta illa q interdu
remaret post oia alia sermto sine mortali illa sine venia
lia sint et hoc tollunt nisi qd ponat obicm. hoc sermto. ita
Concilia citata. Obicier oia sermto hoc faciunt qd verum
id qd e sed tm p accidens extrema. a. unctio hoc qd h. t.
et officit qd ad hoc peculiariter e instituta in fine vita
rdg p illas reliqas intelligit tempore qd lam nocet et ra
dicitas q ex pto relinq. sicut q maxime hoem morti via
num neqat et ab hac quoq. liberat hoc sermto. Tertig
effectus e sanitas corporis si tm ea ad sanitatem animæ
C. qd qd p. a. u. q. u. s. f. i. m. b.) ita florentinu ac
Trient. l. l. c. c. et c. o. l. o. r. d. e. i.

quæ. q. quis sit minister huius sermto

q. solum sacerdotem qd bap id ex loco citato d. f. a.
pobi inducat aliq. presbiteros quo nomine in nouo
testamento solum intelligi sacerdotem fusa ostendit
Grisostomus libro 2. tio de sacerdotio. quæres si quis
sacerdos sit ad hoc sufficiens. R. q. si si p. c. e. t. e. m. u. s. u. a.
lone m. sermto: ut. a. n. o. e. t. l. i. c. i. t. e. p. e. r. a. t. o. l. e. b. e. a. t. e. o. s. a. c. e. r. d. o. s.
d. o. s. q. p. r. i. g. a. g. r. o. t. i. u. e. l. s. a. l. l. e. m. d. e. p. r. i. o. p. o. t. e. s. t. a. t. e. m. s. a. b. e. n. d.
m. i. n. i. m. u. m. e. x. i. n. f. i. u. s. r. a. t. i. o. n. e. i. t. a. d. e. c. e. r. n. i. s. i. n. c. l. e. m. e. n. t. i. n. a.
h. i. n. a. p. r. i. m. a. d. e. p. r. i. v. i. l. e. g. i. s. s. u. b. p. o. e. n. a. e. x. c. o. m. m. u. n. i. c. a. t. i. o. n. i. s.
quæ sit capax sermto extrema unctionis

q. capax eo oem et solum illum qd de vita corporali p.
p. t. a. t. a. t. e. t. v. i. t. e. u. e. l. u. t. i. t. a. r. u. e. l. a. n. t. e. a. u. s. u. s. o. e. t. s. e. r. m. t. o.
hoc portauit ita h. t. c. o. n. s. t. p. r. o. x. i. s. e. t. t. r. a. b. i. t. i. o. q. u. e. l. u. a.
u. a. o. p. o. l. i. s. s. i. m. u. m. o. q. a. i. n. h. o. c. s. e. r. m. t. o. s. i. t. u. l. t. i. m. u. m. r. e.

medium q̄ q̄elia sub illis angustis claris & infer p̄con
tam illud debere p̄culose laborare p̄culose dico n̄ in
telligendo illud tempus quo iam a grobus r̄oe uti amplig
n̄ sit sed illud quo r̄oe adhuc utens credat̄ in extracri
ta distacurub.

Hinc colligit̄ hoc serm̄m nec p̄ueniō, nec p̄petuo a
mentibus dandū ēē nec iis q̄ istm̄ aliq̄ extra mortū
de vita periclitant̄ v. g. in bello et n̄n̄ nec de m̄u iis q̄
alio modo morti usq̄ns sunt, ut q̄ extremo supplicio affi
ciunt̄
qua: 6. quanam partes inungenda sint

Supra iam diximus quinq̄ sensus inungendos ēē hi. n. sunt
in frumenta p̄torum rep̄ti. a. d̄t ad singulos tota for
ma: effectus uerō serm̄i in seq̄te in unctiōne ultima
q̄ operat̄ ēē in unctiōne p̄cedentium unctiōnum tanq̄
compleri totale serm̄m quinq̄, tandem illa pars sit ad p̄a
de ad referenda a ministri in tentio. licet n̄ p̄ uer
fiant unctiōnes cum repetitiōne eiusdem forma in unctiō
in ē serm̄m unitate totali ad quam omnes unctiōnes
partides referunt̄ ut docet D. Bo. q̄ 29 a. 2do. qua
res qd̄ faciendū sit si a grobus careat illo membro in qui
uagat̄ sensus et inungi deberet? & ungendam ēē parte
illi p̄ximam r̄ao ē q̄a potuit nihilominus h̄o peccare
secundum illum ip̄m sensum p̄ in bonū actum uoluntatis
ut ex se patet. Quo ad unctiōne uerū et p̄cedū seruan
da ē cuiusq̄ l̄ra q̄suetudo. Et ego q̄dem salte in in ueribus
putare serm̄ in feminis propter honestate unctiōne ēē
intermittendā. ha. n. clua partes n̄ sunt essentielles.

Qua. ultima An possit iterari extrema
unctio

affirmatiue qd hoc sermō n̄ imprimis carae-
tere ut oer doceat. Et qdem p̄t repeti in eadem in-
firmitate toties quoties de nouo mutato morbi status
Et nouum in curato. morbi p̄iculum post liberationē
ex illo morbo n̄ a durante eodem p̄iculo et ita de hoc
sermō.

Disputatio quinta de sermō poeniten- tia

Auspiciam nam n̄ tm animarum pastoribz sed
et poenitentibus secularibz adeo necessariam
ut nec hi nec illi ritē suo p̄nt fungi officio vel ulti-
mum suum finem q̄leg huius argumenti ignoratiōe
quare mirum nominū uidebitz si q̄ huius sermō con-
dignitate seu necessitate p̄lixē disputauerim. Et quo-
nam poenitentia n̄ tm sermō e sed oīl uiribz nos-
de ea iuxta u suamq̄ considerationem disputabimz. In
m. hac duo in lege graa adāo quanta ut nec uiribz poeni-
tentia p̄t sine sermō poenitentia uel saltem sine ordine
ad hūc sermō sine poenitentia uirtute ut a. q̄ clarissima
p̄cedantz distimz prius de poenitentia ut sermō postea
de eade ut uiribz e

Ceterū scribunt de hūc sermō scolastici cu magistro
tentent. in q̄to dist. 14 et de magis. Canonista in titulo
de poenitentia et remissionibz. Et in decretalibz p̄ theon
distinctionē q̄ sunt de poenitentia. Valentia t. 4. dist. 7
Henricus Henricus et Franciscus Suarez. t. 4. Statim